

Barndomens oas hos mormor och morfar

MIN OAS NÄR JAG var barn var hos morfar och mormor i Källbo, Skokloster. Där fick jag uppleva sådant som jag inte var i närheten av hos fosterföräldrarna i hemmet i grannsocknen Häggeby.

Morfar var skogvaktare och jägare men han stoppade även upp fåglar och andra djur.

Hos dem upplevde jag uppskattning för det barn jag var. Att bara vara i far- och morför-

äldrarnas närvaro kändes tryggt.

När "storgubbarna" kom till Skokloster för att jaga var det liv och rörelse i skogen. Ändå mer liv och rörelse kunde det vara i jaktstugan efter en lyckad jakt. Då firades det och det kunde bli ganska högljutt när de drog sina jakthistorier på kvällen och en bit in på natten.

Det var hos morfar och mormor som jag fick många fina

djur- och naturupplevelser, bland annat hur det var att ro ut på Mälaren och ro drag.

Lycklig tid

Vi gick på stigen nedför berget förbi ladugården där vi brukade hämta mjölk, över ängen och till Aludden där båten låg. Tjärdoften från träekkan gör sig påmind än i dag när tankarna snuddar vid den tiden då morfar pluggade igen hålet i botten på båten, knuffade ut den i vattnet och tillsammans med mig gav sig ut på en fisketur.

Det var vid den här tiden som jag upplevde mig själv som individ i barndomens spröda år. Redan från något år efter födseln och till en bit in i tonåren tillbringade jag mycket tid hos morfar och mormor. Det var även där som jag fick en förmimelse av att attraheras av en annan person. Kanske en liten försmak av vad kärlek var. Det var en tid av känslor som vaknade till liv och som har följt mig genom livet. Tiden hos morfar och mormor var nog den lyckligaste i min barndom.

Åren har gått och tiden hos morfar och mormor har uppenbarat sig i mina drömmar många gånger. Kanske är det den tryggheten jag sökt i mitt fortsatta liv, tryggheten i boendet i den gamla trivsamma skogvaktarbostaden, något som jag sökt i andra hus och på andra platser i landet, utan att finna den.

Andra har bott i Källbo efter att morfar och mormor flyttat. Det stod tomt i många år, men sedan flyttade en familj in som satsade mycket tid och pengar på att få det boende de önskade. De lyckades och trivdes bra, men efter cirka 20 år var fastig-

Ladugården idag, med utsikt över Mälaren. Här fick man passera på väg till båten och fisketurerna.

heten till salu och jag var där på visning.

Nu- och dåtid

Det blev en omtumlande upplevelse. I grund och botten fanns allt kvar, men inredning, snickerier och allt, ja allt var förändrat. Jag gick stilla genom rummen och mindes, såg för mitt inre hur mormor stod vid spisen och lagade mat och hur morfar satt vid bordet och stoppade upp fåglar. Jag mindes och det fick sinnena att känna dofter av allt som varit. Doften från skafferiet, den stora tunnans med ärtor till duvorna, kakelugnarna, gungstolen vid akvariet, allt visades i mitt inre. Det var första gången i mitt liv som minnena från barndomen spe-

lat upp så tydliga och känsloladdade små klipp från förr.

Jag vandrade runt i husen och på tomten, kände in atmosfären från förr och lät den blanda sig med nutid. Omtumlad och rörd tog jag farväl av dem som ägde fastigheten, önskade dem lycka till och gav mig av hemåt.

Det var Gästabud i Häggeby skola där jag gick fyra år på 1950-talet. Det var dit jag var på väg, men för att komma dit måste jag passera huset i Häggeby där jag bodde från 1947 till -84. Jag måste även åka förbi Häggeby kyrka, där jag konfirmerades 1958. Det blev en dag med många minnen från barn- och ungdomstiden.

Tommy Hildorsson

Mormor och morfar, Anna och Herman Karlström, på 1950-talet.

Livets trådar

En diktserie
av Britt Larsson-Hjelmberg.

Känslotrådar

Bakom tid och rum
där vindarna möts

Havets första rännil rinner fram
hörs ljudet från avlägsna toner

Böljande fram från fjärran tider
fördolda och glömda

Formade för kommande dagar
ringlande in i möjligheternas landskap

ADAMSON av Oscar Jacobsson

